

Nom del castell: castell de Sant Miquel

Data de construcció: segle XII

Municipi: Vallromanes

Comarca: Vallès Oriental

Altitud: 436 m

Coordenades: N 41°31'39" / E 02°16'19".

Com arribar-hi: S'hi pot anar seguint un itinerari recomanat per l'Ajuntament de Montornès en un temps d'una hora de camí efectiu. Cal, però, documentar-se bé a través del web d'aquest ajuntament i d'un mapa adequat. L'altra manera d'anar-hi és des de la urbanització situada al costat del golf de Vallromanes. S'hi accedeix a través del coll de Can Corbera. En ambdós casos cal fer una pujada forta mitjançant corriols.

Castell de Sant Miquel

Fortificació medieval situada a 436 metres d'altitud, actualment dins del terme municipal de Vallromanes. La primera notícia escrita del castell de Montornès data de 1108 amb

motiu d'un testament sacramental de Bernat Ramon jurat a l'altar de sant Sadurní màrtir (patró de la parròquia de Montornès).

El castell era denominat aleshores com a *astrum de monte tornoso*, si bé ben aviat fou ja conegut com a castell de Sant Miquel per l'existència d'una capella propera dedicada a Sant Miquel.

Al llarg de 1157 apareix el llinatge dels Montornès a través d'un document segons el qual Pere de Montornès concedeix el castell i els feus al seu germà Guillem.

L'any 1342, la família Montornès, senyors de la torre Tavernera, va adquirir a la casa comtal la jurisdicció del castell i del lloc.

El 1437 consta com a propietari Galceran Armengol per haver entroncat el seu llinatge amb el dels Montornès.

Un terratrèmol esdevingut el 1448 va afectar en gran manera l'estructura del castell.

Fins a la primera meitat del segle XV els consellers barcelonins van rebre queixes dels

La torre oberta per la part de llevant. Foto de Jordi Gironès.

Fotografia de Jordi Gironès.

vassalls del castell de Montornès contra Pere de Montornès.

Els remences el van fortificar el 1485 fins que foren foragitats per un petit exèrcit de nobles.

El 1505 el sobirà va vendre en feu (amb retenció del domini alodial i directe) a la universitat de Montornès les rendes del castell i de les parròquies de Montornès. Així, Vallromanès, Alella i Montornès, pobles que fins llavors depenien del castell, van passar a ser reialencs.

El 1632 Vallromanès i Montornès formaven una alcaldia (al segle XIX aquests pobles constituïen un sol municipi, fins que Vallromanès es va separar a principis del segle XX). El castell de Sant Miquel de Montornès

va continuar en possessió dels Montornès fins al 1621, passant després als Taberner, els quals es van convertir al final d'aquest segle en els comtes de Darnius.

El 1718 el comte de Darnius reedificà l'antiga masia de la Torre Tavernera, al peu del castell (vessant est), que es convertiria en residència dels senyors del castell de Montornès. Posteriorment la propietat era dels Fiveller, que van heretar el títol de comtes de Darnius, i al segle XIX ho era dels Martorell. Finalment, al final del segle XX la propietat del castell i de la Torre Tavernera va passar a mans dels propietaris actuals, els comtes d'Alba de Liste.

Edifici

Era una edificació de grans dimensions amb muralles que en alguns punts aprofitaven les parets de roca natural. Avui només en queda dempeus una meitat de la torre circular de l'homenatge i trossos de murs.

Nota: per fer aquest escrit he recollit la major part de la informació històrica del Volum II de l'obra *Els Castells Catalans* publicada per l'editor Rafael Dalmau en la seva segona edició de l'any 1991.

Jordi Gironès Vilardebò
desembre de 2011

